

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie M. G.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 maja 2023 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania kasacyjnego

zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z dnia 23 czerwca 2022 r. (sygn. akt II AKa 15/22),

utrzymującym wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 18 listopada 2021 r. (sygn. II K 47/20),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

M. G. zwrócił się o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 czerwca 2022 r. (sygn. II AKa 15/22), utrzymującym wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 18 listopada 2021 r. (sygn. II K 47/20). Jako uzasadnienie swojego wniosku wskazał okoliczności, które zaszły już po wyroku w postaci fałszywych oskarżeń mających znajdować się w pozwie rozwodowym skierowanym do sądu przez jego byłą żonę. Wnioskodawca następnie akcentuje mankamenty postępowania dowodowego w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Stosownie do treści art. 545 § 3 k.p.k., osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W razie stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, pismo to nie podlega procedurze uzupełnienia jego braków formalnych, w tym dotyczących przymusu adwokackiego. O oczywistej bezzasadności wniosku możemy mówić wtedy, gdy nie zawiera on żadnych racjonalnych i obiektywnych przesłanek do merytorycznego badania podstaw wznowienia określonych przepisami prawa procesowego, a wskazanych w art. 540, 540a i 540b k.p.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2022 r., II KO 125/21).

Złożony przez skazanego wniosek nie został sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego, jak nakazuje przepis art. 545 § 2 k.p.k. Sąd Najwyższy odstąpił od wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia tego braku formalnego, z uwagi na treść pisma, niewskazującą na zaistnienie jakichkolwiek podstaw do wznowienia postępowania w niniejszej sprawie.

Przypomnieć wypada, że podstawy dla wznowienia postępowania karnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem wylicza art. 540 k.p.k. Są one precyzyjnie opisane i z uwagi na wyjątkowość możliwości przełamania prawomocności wyroku sądowego – obejmują jedynie najpoważniejsze okoliczności, jakie z uwagi na zasady procesu karnego (art. 2 k.p.k., m.in. że podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne) powodują, że sprawę należy rozstrzygnąć ponownie. Specyfika postępowania wznowieniowego wszczynanego na wniosek powoduje, że nie dokonuje się na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych będących podstawą prawomocnego wyroku. Nie bada się również oceny zasadności orzeczenia sądu pierwszej instancji, tak jak to się czyni w ramach kontroli instancyjnej (tak SN w postanowieniu z dnia 21 Kwietnia 2016 r., V KO 22/16). Podlega weryfikacji jedynie to czy np. ustalono prawomocnym wyrokiem, że popełniono przestępstwo w związku z pierwotnym postępowaniem i istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia (art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.), ujawniły się nowe fakty lub dowody świadczące m.in. o tym, że czynu nie popełniono i nie były one znane

wcześniej (art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.), przepis stanowiący podstawę wydania orzeczenia został uchylony przez Trybunał Konstytucyjny z uwagi na jego sprzeczność z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą (art. 540 § 2 k.p.k.), albo potrzeba wznowienia wynika z rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na mocy umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską (art. 540 § 3 k.p.k.).

Ponieważ zawarta we wniosku argumentacja, nie może doprowadzić do wznowienia postępowania, niecelowe było wzywianie skazanego do uzupełnienia braku formalnego w postaci sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie przez adwokata lub radcę prawnego oraz wniesienia opłaty od wniosku. Samo wskazanie, że w piśmie procesowym w postępowaniu rozwodowym znajdują się informacje, które jakoby wpływają na treść ustaleń prawomocnego wyroku karnego samo w sobie nie jest wystarczające dla wznowienia postępowania. Informacje takie musiałyby wprost kwestionować to co ustalono w toku postępowania karnego i być oparte na niekwestionowanym materiale dowodowym nieznanym wcześniej. Nie wystarczy chociażby późniejszy odmienny opis zdarzeń przez świadka. Ponadto informacje takie muszą poddawać się kontroli i ocenie pod kątem ich prawdziwości. Nie stanowią także przesłanek do wznowienia postępowania takie zarzuty dotyczące np. sposobu procedowania przed sądem karnym, które były już przedmiotem oceny na etapie kasacyjnym. Postępowanie o wznowienie nie służy ponownej weryfikacji prawidłowości czynienia ustaleń faktycznych w sprawie (np. kolejnej oceny wiarygodności świadków).

Ponieważ zawarta we wniosku argumentacja, ze względu na niespełnienie przesłanek z art. 540, 540a lub 540b k.p.k., nie może doprowadzić do wznowienia postępowania, niecelowe było wzywianie skazanego do uzupełnienia braku formalnego w postaci sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie przez adwokata lub radcę prawnego oraz wniesienia opłaty od wniosku.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., odmówiono więc przyjęcia powyższego wniosku do rozpoznania.

